

Resolució 1496/2024, de 5 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 469/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona. BSM

Informació reclamada: Evolució de la indisciplina d'estacionament a Barcelona 2019 a 2023.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Aquesta Comissió ha tingut accés als informes sol·licitats i no podem més que concloure que es tracta d'informes facultatius, emesos per terceres persones, en aquest cas la Universitat de Barcelona i una empresa, en execució d'un contracte signat amb les administracions públiques. Així doncs, i en aplicació de l'article 65.2 del Decret 8/2021, no és procedent l'aplicació de la causa d'inadmissió com pretén l'administració reclamada.

En cap moment l'Ajuntament de Barcelona o BSM identifica que en l'encàrrec dels informes reclamats a tercers s'hagués fet cap reserva de drets de propietat intel·lectual a favor de la universitat o empresa a la que es va adjudicar la redacció dels informes. Tampoc es justifica que l'Ajuntament o BSM s'hagués reservat els drets d'explotació dels informes. Davant aquesta manca d'informació sobre possibles clàusules contractuals que declaraessin quelcom respecte de la propietat intel·lectual del projecte i els drets d'explotació, més enllà de fer referència expressa al criteri, la GAIP va acordar fer un trasllat a la Universitat i empresa com a tercers afectats per tal que al·leguessin el que a dret els convingués (antecedent 14), sense que aquests hagin al·legat res al respecte. Així doncs, qui en tot cas ha de defensar els seus interessos pel que fa al dret de la propietat intel·lectual i drets d'explotació res han al·legat al respecte i l'administració reclamada tampoc ha justificat convenientment que el contracte o conveni d'encàrrec per la redacció dels estudis fes cap referència expressa a cap reserva sobre el dret de propietat intel·lectual o bé del dret d'explotació.

Paraules clau: Ajuntament. Indisciplina estacionament. Reclamació contra inadmissió. Reclamació contra desestimació. Causes d'inadmissió. Documents de treball. Esborranys Límits. Propietat intel·lectual.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 30 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 469/2024, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb el previst la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 42 i següents del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de febrer de 2024 la persona reclamant presenta sol·licitud d'accés a la informació pública a l'Ajuntament de Barcelona, en els següents termes: "Si us plau, proporcioneu

totes les edicions que estiguin disponibles ja del informe - Evolució de la indisciplina d'estacionament a la ciutat de Barcelona Encarregat per BIMSA Per als anys 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023”.

3. Junt amb la SAIP, el reclamant acompanya a la reclamació resolució de 15 de març de 2024 de la Unitat de Transparència de l'empresa municipal B:SM per la que inadmet la sol·licitud al·legant en resum que es tracta d'un treball molt intern, de caràcter auxiliar, amb valoracions dels autors que no necessàriament coincideixen amb la posició de BSM o de l'Ajuntament de Barcelona, no està associat a cap tràmit d'un procediment administratiu, no té caràcter preceptiu ni ha format ni formarà part de la motivació d'una decisió final dels actes, voluntats o decisions finals amb efectes jurídics adoptats per part de cap de les dues entitats afectades.

Afegeixen que l'entrega de la informació podria causar confusió i desinformació, com a conseqüència dels canvis metodològics inclosos al llarg dels anys, anys en què l'estudi no s'ha dit a terme i suposa increments significatius de determinats paràmetres...

L'informe acaba conclouent que l'entrega dels informes “només generaria informació confusa i falsa, és a dir, desinformació, que és tot el contrari al que es pretén assolir amb el dret d'accés a la informació pública recollit als articles 1, 2.b) i 18 de la Llei 19/2014 (en aquests termes, la Resolució GAIP 649/2022, de 5 d'agost, núm. expedient 247/2022).

En resum, la informació sol·licitada constitueix un document de treball intern sense rellevància o interès públic que la seva entrega podria generar confusió i desinformació, de conformitat amb els articles 1, 2.b), 18 i 29.1.a) de la Llei 19/2014 i l'article 18.1.b) de la Llei 19/2013”.

Tot i que la resolució acaba inadmetent la sol·licitud d'accés a la informació sol·licitada en base a l'anterior argument, l'informe – proposta inclou de forma subsidiària l'aplicació del límit establert a l'article l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 del Decret 8/2021: “Amb la publicació dels estudis es revelarien els criteris, fórmules, raonaments i tècnics utilitzats pels redactors dels informes a l'hora de localitzar les fonts utilitzades, de ponderar o analitzar les anteriors, i obtenir els índex de referència, que son aspectes que estan protegits pel dret de propietat intel·lectual i industrial, ja que podrien revelar secrets comercials de les empreses redactores dels Informes i amb la potencial lesió a la competència deslleial entre empreses”.

4. El reclamant en el seva sol·licitud de reclamació indica que: “En una petició prèvia, l'Ajuntament va proporcionar l'informe núm 105 corresponent a Nov 2022 a Feb 2023. Ara, l'Ajuntament ha donat la resposta adjunta amb diverses excuses (esperpèntiques) per inadmetre la sol·licitud”. Respecte de la inadmissió el reclamant al·lega: “Aquest informe s'està fent des del 1997 i va per la seva edició 105. És absurd plantejar que és un document intern i que no s'està utilitzant en la presa de decisions ja que s'està encarregant

a una empresa externa i s'ha fet despesa de diners públics en aquest informe durant 25 anys. Tot al contrari, aquesta sèrie d'informes és de molt interès públic.

A més, l'Ajuntament no té cap capacitat per valorar si aquest informe pot generar confusió a desinformació als ciutadans. Aquest argument va en contra dels principis bàsics de la Llei del dret d'accés a informació pública”.

Al respecte de l'aplicació del límit de propietat intel·lectual que consta en la proposta-informe el reclamant indica que: “L'informe són els resultats de l'estudi i no incorpora fórmules, metodologies ni dades secretes que puguin perjudicar a l'empresa redactora. El comptatge de vehicles mal estacionats tampoc es tracta de cap secret industrial protegit per una patent”.

5. El 9 d'abril de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 10 d'abril de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 2 de maig la GAIP rep l'expedient i informe sol·licitats. L'informe bàsicament reproduïx els arguments utilitzats a l'hora de fer la inadmissió de la SAIP. S'hi afegeix respecte del motiu d'inadmissió que: “Això encara és més evident si teníem en compte que el seu contingut encara havia de ser objecte de validació, debat o corroboració per part dels tècnics municipals i de ponderació de forma global amb altres dades i valoracions que es disposen únicament a efectes interns per part dels òrgans municipals”.

A més a més, cal tenir present que les interpretacions d'aquests resultats no només es basen en dades recollides, sinó que també necessiten ser complementats pel coneixement pràctic i experiencial, inherent al negoci per a extraure les conclusions necessàries sobre l'evolució de la indisciplina en matèria d'estacionament, i per tant impossibiliten poder fer extensius els resultats a tota la ciutat. Les dades contingudes són únicament un punt de partida per entendre l'evolució de la indisciplina en l'aparcament de la ciutat de Barcelona que cal analitzar, juntament amb un gran coneixement tècnic, tant en matèria estadística, com en la gestió de la indisciplina, com és l'Àrea regulada i la Grua (per exemple, la mera lectura del contingut pot comportar incórrer error mostral en la generalització dels resultats a tota la ciutat de Barcelona)”.

“En resum, la informació sol·licitada constitueix un document de treball intern, sense rellevància o interès públic que, a més a més, la seva entrega podria generar confusió i desinformació a la ciutadania que en pogués tenir accés”.

8. El 14 de maig de 2024 la GAIP trasllada l'informe al reclamant indicant-li que “Si en un termini de 5 dies hàbils no ens comuniquem el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació”.
9. El mateix 14 de maig de 2024 el reclamant accepta la notificació del trasllat de l'informe i presenta les següents al·legacions: “No es pot denegar una sol·licitud d'informació pública en base a la falta de coneixement, contexte o 'expertise' del sol·licitant segons el propi criteri de l'administració. L'administració no te capacitat per valorar-ho i és una actitud paternalista molt preocupant. No es pot denegar una sol·licitud d'informació pública sota el contexte genèric que és un treball fet per una empresa externa. És tracta d'informes finançats per diners públics sense cap component valor tècnic, de disseny o artístic. Per tot això, insisteixo que l'Ajuntament / BSM ha de proporcionar els informes sol·licitats amb la màxima celeritat”.
10. El 4 de juliol de 2024 aquesta Comissió requereix de nou a l'Ajuntament de Barcelona per tal que en un termini de cinc dies faciliti còpia de la informació sol·licitada, és a dir, còpia dels informes "Evolució de la indisciplina d'estacionament a la ciutat de Barcelona" relatius als anys 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023, indicant que poden sol·licitar deure de reserva d'aquesta Comissió sobre la informació sol·licitada en virtut de l'article 33.6 del Decret 111/2017

Així mateix, requereix perquè en el mateix termini de 5 dies indicat anteriorment, facin arribar les dades identificatives i de contacte de les terceres persones afectades per l'objecte de la sol·licitud.
11. En la mateixa data el reclamant demana informació sobre l'estat de tramitació de l'expedient.
12. L'11 de juliol de 2024 la GAIP rep comunicació de B:SM Ajuntament de Barcelona indicant que la documentació requerida es posarà a disposició d'aquesta Comissió a través d'un sharepoint degut al tamany dels arxius, demanant que adopti totes les mesures necessàries per assegurar la reserva de la informació durant i un cop finalitzada la tramitació del procediment de reclamació. També facilita les dades dels tercers afectat.
13. El 29 de juliol de 2024 la GAIP rep efectivament a través del Sharepoint la documentació complementària sol·licitada.
14. El 17 de setembre de 2024 la GAIP fa trasllat als tercers afectats. El trasllat al tercer afectat consistent en una empresa privada fou remesa mitjançant sistema e-Notum i acceptat pel

representant de l'empresa el mateix 17 de setembre de 2024. Pel que fa a l'altre tercer afectat, una universitat pública, va rebre la comunicació mitjançant EACAT el mateix 17 de setembre. Fins a data de la present resolució aquesta Comissió no ha rebut cap al·legació per part dels tercers afectats.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre la causa d'inadmissió al·legada

B:SM al·lega com a causa d'inadmissió de la sol·licitud d'accés a la informació pública la prevista a l'article 29.1.a) de la LTAIPBG. “Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: a) Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic”.

L'argumentació principal utilitzada per l'administració reclamada sobre la causa d'inadmissió es basa en l'article l'art. 18.1.b) de la Llei 19/2013 i fa referència a dues resolucions del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno dels anys 2016 i 2017. Si bé és cert que la Llei 19/2013 es considera llei bàsica, també ho és que la Llei 19/2014 de LTAIPBG, és l'aplicable a Catalunya per les administracions catalanes, que eleva l'estàndard d'exigència per garantir a la ciutadania el dret d'accés a la informació pública, i aplicable a Catalunya sempre i quan no contradigui la llei bàsica.

Així mateix sobre la causa d'inadmissió al·legada l'administració reclamada acaba conclouent que: “la informació sol·licitada constitueix un document de treball intern, sense rellevància o interès públic que, a més a més, la seva entrega podria generar confusió i desinformació a la ciutadania que en pogués tenir accés”.

Per a l'Ajuntament, la inadmissió de la sol·licitud es basa en la naturalesa dels documents sol·licitats que asseguren es tracta de “documents de treball molt intern i de caràcter auxiliar”. Per tal que sigui d'aplicació la causa d'inadmissió prevista a l'article 29.1.a) son necessaris dos requisits, d'una banda el requisit de la naturalesa del document: “notes, esborranys, resums, opinions o document de treball intern”, i l'altre requisit al que BSM hi fa referència sols en el resum de l'al·legació: “sense rellevància o interès públic”. La informació sol·licitada fa referència a informes sobre l'evolució de la indisciplina de l'estacionament a la ciutat de Barcelona 2019 a 2023”. En aquest cas, és precisament el contrari, ja que la indisciplina de l'estacionament a la capital de Catalunya, amb tots els problemes de mobilitat associats que hi

existeixen, s'adverteix que la informació requerida efectivament té marcada rellevància pública per raó que són dades els informes sol·licitats incorporen dades sobre indisciplina que tenen un marcat interès públic.

L'al·legació que en darrer terme fa l'Ajuntament i BSM com a motiu d'inadmissió: "que l'entrega de la informació continguda al mateix a persones externes a l'Ajuntament podria causar confusió i desinformació". Aquesta motivació no es pot encabir com a cap causa d'inadmissió de les previstes a l'article 29.1 de la Llei 19/2014 i tampoc a la Llei bàsica 19/2013, pel que no pot ser valorada com a tal.

Cal posar especial atenció que l'article 29.1.a) de l'LTAIPBG, està desenvolupat a l'article 65.2 del Decret 8/2021 que concretament indica que: " 2. Aquesta causa d'inadmissió no és d'aplicació quan se sol·liciti l'accés a informes, tant preceptius com facultatius, emesos per un òrgan o personal al servei de les administracions públiques o per altres administracions o entitats públiques o per terceres persones en execució d'un contracte signat amb les administracions públiques". Aquesta Comissió ha tingut accés als informes sol·licitats i no podem més que concloure que es tracta d'informes facultatius, emesos per terceres persones, en aquest cas la Universitat de Barcelona i una empresa, en execució d'un contracte signat amb les administracions públiques. Així doncs, i en aplicació de l'article 65.2 del Decret 8/2021, no és procedent l'aplicació de la causa d'inadmissió com pretén l'administració reclamada.

3. Sobre el dret d'accedir a la informació pública sol·licitada

La informació reclamada, "totes les edicions que estiguin disponibles ja del informe - Evolució de la indisciplina d'estacionament a la ciutat de Barcelona Encarregat per BIMSA Per als anys 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023", és, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

L'Ajuntament de Barcelona i l'empresa municipal B:SM són subjectes obligats a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a l'LTAIPBG, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.b) formulades per les persones interessades.

L'Ajuntament de Barcelona i BSM, al·leguen subsidiàriament i pel cas que no s'accepti per part d'aquesta Comissió el motiu d'inadmissió, que és d'aplicació el límit previst a l'article l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 del Decret 8/2021 i després de fer referència a diverses resolucions del CTBG i el criteri concretament conclou que: "Extrapolant la doctrina referida, cal considerar que, en la petició de documentació concorre el límit establert als articles transcrits. Amb la publicació dels estudis es revelarien els criteris, fórmules, raonaments i tècnics utilitzats pels redactors dels informes a l'hora de localitzar les fonts utilitzades, de ponderar o analitzar les anteriors, i obtenir els índex de referència, que són aspectes que estan protegits pel dret de propietat intel·lectual i industrial, ja que podrien revelar secrets comercials de les empreses redactores dels Informes i amb la potencial lesió a la competència deslleial entre empreses".

L'administració reclamada també fa referència al dictamen 3/2019 d'aquesta Comissió i pel que interessa al present fonament de dret: "La distinció entre drets morals i drets d'explotació de la propietat intel·lectual pot portar fàcilment a l'existència de titulars diferents. L'autor d'un projecte tècnic n'és sens dubte el titular dels seus drets morals de propietat intel·lectual, però és probable que els drets d'explotació els hagi cedit (en tot o parcialment) a la persona o entitat que li ha encarregat o comprat el projecte, de manera que al ponderar aquests drets amb el d'accés caldrà determinar a qui correspon la titularitat dels drets de propietat intel·lectual que poden resultar perjudicats".

No obstant fer referència expressa al dictamen 3/2019 en cap moment l'Ajuntament de Barcelona o BSM identifica que en l'encàrrec dels informes reclamats a tercers s'hagués fet cap reserva de drets de propietat intel·lectual a favor de la universitat o empresa a la que es va adjudicar la redacció dels informes. Tampoc es justifica que l'Ajuntament o BSM s'hagués reservat els drets d'explotació dels informes. Davant aquesta manca d'informació sobre possibles clàusules contractuals que declarassin quelcom respecte de la propietat intel·lectual del projecte i els drets d'explotació, més enllà de fer referència expressa al criteri, la GAIP va acordar fer un trasllat a la Universitat i empresa com a tercers afectats per tal que al·leguessin el que a dret els convingués (antecedent 14), sense que aquests hagin al·legat res al respecte. Així doncs, qui en tot cas ha de defensar els seus interessos pel que fa al dret de la propietat intel·lectual i drets d'explotació res han al·legat al respecte i l'administració reclamada tampoc ha justificat convenientment que el contracte o conveni d'encàrrec per la redacció dels estudis fes cap referència expressa a cap reserva sobre el dret de propietat intel·lectual o bé del dret d'explotació. Per tot això es desestima l'aplicació del límit previst a l'article 21.1.g) de la Llei 19/2014 LTAIPBG, estimant el dret del reclamant a accedir a la informació sol·licitada.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

La instrucció de política de gestió documental de l'Ajuntament de Barcelona (publicada a la Gasetta Municipal de Barcelona el 20/11/2015) estableix que és d'aplicació a la gestió dels documents generats i rebuts per l'Administració municipal. A aquest efecte s'entén per Administració municipal els òrgans de govern i unitats administratives de l'Ajuntament de Barcelona, les persones que exerceixen càrrecs de representació política, els organismes autònoms, les entitats públiques empresarials i societats mercantils municipals, els consorcis on sigui majoritària la representació de l'Ajuntament de Barcelona, i les societats i les entitats concessionàries de serveis públics municipals, en el marc de la prestació de serveis públics municipals.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les

necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificat/classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Planificació, control administratiu i transparència* (codi 0026), sèrie *Indicadors, informes i estadístiques de la corporació local* (1282).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de desembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 469/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2 i 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona i BSM que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona i BSM a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 469/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.